Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslagets formål er at bryde Danmarks Radios monopol og give mulighed for, at konkurrerende selskaber kan drive radio/TV-virksomhed på kommerciel basis.

Forslagsstillerne mener, at de erfaringer, der er gjort i udlandet, bestyrker de gennem mange år fremførte ønsker om at bryde Danmarks Radios monopol. Det er tydeligt, at konkurrence i æteren fremmer alsidighed, kvalitet og fri debat. Hertil kommer, at muligheden for snart at se udenlandsk satellit-TV har gjort det bydende nødvendigt, at Danmarks TV-kvalitet hurtigst muligt forbedres gennem konkurrence.

Forslaget vil give regeringen mulighed for at meddele koncession til private, der ønsker at drive radio- og/eller TV-virksomhed, og udelukker ikke, at der gives flere bevillinger.

Enhver koncession bør indeholde krav om iagttagelse af alsidighedsprincipper, adskillelse af reklamestof fra andet stof, nøje defineret ansvarsforhold og berigtigelsespligt.

Forslagsstillerne mener, at den danske presse har så stor erfaring i drift af massemedier, at det vil være naturligt ved uddeling af koncessioner at interessere sig for den danske presse som helhed eller dele af denne.

Reklamer vil om kort tid være en del af dagligdagen i de fleste danske hjem. Satellitterne vil nemlig fylde skærmen ovre i hjørnet med masser af programmer fra udlandet – som for de flestes vedkommende vil være med reklamer, der sendes i blokke, før aftenudsendelserne begynder.

Forslagsstillerne er derfor enige i mottoet: »Rejs dig dansker« som vi vil høre og læse igen og igen, når en kampagne, der skal skaffe Danmark et uafhængigt reklamefinansieret TV-2, løber af stabelen efter 1. januar 1983. Bag dette initiativ, finder vi bl.a. tidligere direktør i DA, Arne Lund, redaktør Claus Toksvig, skovrider Kjeld Ladefoged og lektor Eva Rothenborg.

Fremskridtspartiet opfordrer kraftigt til at støtte initiativet. Som et første bidrag leverer forslagsstillerne dette lovforslag, hvor eneretten til at udsende billed og lyd fratages Danmarks Radio.

Forslagsstillerne er helt enige med den nuværende socialminister, Palle Simonsen, i de ord, han fremkom med fra folketingets talerstol den 19. marts 1981, (Folketingstidende 1980–81, forhandlingerne spalte 8211) i sin egenskab af ordfører for det konservative folkeparti. Han sagde: »Må jeg til sidst beskæftige mig lidt med spørgsmålet om reklamefinansiering. Jeg er ked af at måtte fastslå, at vi har en træt kulturminister. Jeg synes, det er fantastisk, at kulturministeren her på folketingets talerstol i ramme alvor står op og siger: »Jeg er snart træt af at høre debatter om reklame i TV.« Ja men vil kulturministeren da kæmpe imod udviklingen i samfundet og i verden, der omgiver os? Ved ministeren da ikke, at vi får reklame i TV på den ene eller den anden måde, uanset om vi ønsker det eller ej? Jeg er helt overbevist om – og jeg vil i hvert fald stærkt bidrage til det – at der bliver mange yderligere debatter i dette folketing om reklamefinansieret TV, indtil dette bliver gennemført. Derom skal der i hvert fald ikke herske nogen tvivl.«

Forslagsstillerne er også enige med centrum-demokraternes leder, Erhard Jakobsen, i de ord, han fremkom med fra folketingets talerstol samme dato (forhandlingerne spalte 8227). Han sagde: »Jeg har ikke den fjerneste betænkelighed over for reklame, hverken i radio eller i TV. Jeg var, så vidt jeg husker, den eneste i socialdemokratiet, der i sin tid stemte imod nedlæggelsen af Radio Merkur.«

Forslagsstillerne er ligeledes enige med kristeligt folkepartis radiolovsordfører, Jens Steffensen, i de ord, han fremkom med fra folketingets talerstol samme dato (forhandlingerne spalte 8237). Han sagde: »Vi synes, at Danmarks Radios organisation i dag i realiteten er udtryk for et monopolagtigt formynderi over for lyttere og seere, og det er derfor, vi mener, der er noget helt generelt til gavn for samfundet i en omstrukturering ved, at vi får monopolet brudt.«

Forslagsstillerne er naturligvis også enige med partiet venstres radiolovsordfører, Knud Øllgaard, i de ord, han fremkom med fra folketingets talerstol den 9. december 1980 (Folketingstidende